

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa **M. K.** bytom A. č. X. zastúpeného JUDr. Š., advokátom so sídlom v N., P. ul. č. X, proti odporkyni **Sociálnej poisťovni v Bratislave**, Ul. 29. augusta č. 8, o úrazovú rentu, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 24. novembra 2010, č.k. 23Sp/37/2005-90, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Nitre z 24. novembra 2010, č.k. 23Sp/37/2005-90 **z r u š u j e** a vec mu **vracia** na ďalšie konanie a rozhodnutie.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Nitre rozsudkom z 24. novembra 2010, č.k. 23Sp/37/2005-90, potvrdil rozhodnutie odporkyne z 11. júla 2005 číslo X., ktorým bola navrhovateľovi zvýšená úrazová renta podľa § 293e ods. 2 písm. a) zákona č. 461/2003 Z.z. v znení zákona č. 244/2005 Z. z. (ďalej len „zákon o sociálnom poistení“) od 1. júla 2005 o 10,2 % sumy úrazovej renty vyplácanej k 1. júlu 2005 na sumu 466 Sk mesačne, na ktorú bude mať nárok do zmeny podmienok rozhodujúcich na úrazovú rentu, na jej výplatu, alebo na určenie sumy podľa zákona o sociálnom poistení s odôvodnením, že podľa § 293 ods. 2 a 4 tohto zákona úrazové renty a pozostalostné úrazové renty vyplácané k 1. júlu 2005, ktorých suma je neprevyšuje 3 906 Sk mesačne sa zvyšujú o 10,2% a preto suma úrazovej renty navrhovateľa vyplácaná k 1. júlu 2005 je 422 Sk mesačne.

V odôvodnení rozsudku krajský súd uviedol, že pokiaľ by chcel navrhovateľ v tomto konaní riešiť výšku úrazovej renty, tak odporkyni zo žiadneho ustanovenia zákona o sociálnom poistení nevyplýva oprávnenie rozhodovať o výške náhrady za stratu na zárobku do 31. decembra 2003, ktorá sa podľa § 272 ods. 3 považuje od 1. januára 2004 za úrazovú rentu. Predmetom súdneho konania nebolo rozhodovanie odporkyne o priznaní úrazovej renty, ale len jej zákonné zvýšenie v zmysle ustanovení § 293e zákona o sociálnom poistení.

Proti tomuto rozsudku krajského súdu podal navrhovateľ odvolanie, v ktorom žiadal tento rozsudok zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie. Namietal, že odporkyňa rozhodla na základe nedostatočne zisteného skutkového stavu, lebo nemožno zistiť výšku renty, ktorá navrhovateľovi patrila 1. januára 2004. Hoci súd skúmal správnosť v konaní zistenie vymeriavacieho základu pre výpočet úrazovej renty, potvrdil rozhodnutie odporkyne s odôvodnením, že v tomto konaní nemôže preskúmať základ nároku navrhovateľa.

Odporkyňa vo vyjadrení k odvolaniu navrhla, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 10 ods. 2 OSP preskúmal napadnutý rozsudok a konanie mu predchádzajúce v súlade s § 250ja ods. 2 OSP bez pojednávania a dospel jednomyselne k záveru, že odvolaniu navrhovateľa je potrebné vyhovieť.

Predmetom súdneho preskúmania zákonnosti bolo rozhodnutie odporkyne o zvýšení transformovanej úrazovej renty od 1. júla 2005 o 10,2 % na sumu 466 Sk mesačne.

Zo spisov vyplýva, že o navrhovateľovej úrazovej rente odporkyňa po prvý raz rozhodla svojím rozhodnutím z 2. marca 2005, č. X., na základe ktorého bola v súlade s ustanovením § 293b zákona o sociálnom poistení (v znení zákona č. 721/2004 Z. z.) úrazová renta vyplácaná navrhovateľovi pred 1. januárom 2005 v sume 392 Sk mesačne a zvýšená od 1. januára 2005 o 7,54 % sumy úrazovej renty na sumu 422 Sk mesačne. Uvedené rozhodnutie sa však v administratívnom spise nenachádza, a preto nie je možné overiť výšku vyplácanej úrazovej renty k 1. júlu 2005. Na základe administratívneho spisu nie je možné tiež preskúmať, v akej výške bola pred 1. januárom 2004 vyplácaná náhrada za stratu na zárobku po skončení pracovnej neschopnosti a v akej výške ju mala odporkyňa prevziať a od 1. januára 2004 vyplácať ako úrazovú rentu. V administratívnom spise teda chýbajú právne podklady pre rozhodnutie o zvýšení úrazovej renty navrhovateľa od 1. júla 2005, lebo je sporná prvotná výška transformovanej úrazovej renty.

Nemožno ponechať bez povšimnutia tiež skutočnosť, že o výške transformovanej úrazovej renty od 1. januára 2004 mala pochybnosti aj odporkyňa. Svedčí o tom žiadosť

odporkyne o odročenie pojednávania a prerušenie konania zo 4. augusta 2009, odpoveď odporkyne na žiadosť krajského súdu a žiadosť o prerušenie konania zo 14. januára 2010. Samotná odporkyňa zisťovala prostredníctvom JUDr. F., posledného správcu konkurznej podstaty právneho nástupcu pôvodného zamestnávateľa navrhovateľa všetky podklady ku skutočnému priemernému zárobku za príslušné rozhodujúce obdobie, z ktorého sa malo vychádzať pri výpočte náhrady za stratu na zárobku po skončení pracovnej neschopnosti.

Odporkyňa aj v súdnom konaní tvrdila, že od vzniku nároku na náhradu za stratu na zárobku po skončení pracovnej neschopnosti teda od 22. septembra 1983 až do 31. decembra 2003 sa v spisovej dokumentácii prípadu vyskytli viaceré odlišné údaje a súčasne vo veci za rôzne obdobia z tohto časového úseku (20 rokov) existuje viac rozsudkov súdov, a preto nebolo zo strany odporkyne ukončené šetrenie a skúmanie výpočtu výšky úrazovej renty.

Zo zápisnice o súdnom pojednávaní z 24. novembra 2010 vyplýva, že navrhovateľ predložil krajskému súdu k nahliadnutiu doklady o skutočnosti, že dostal za mesiac september, október, november 2003 vyplatenú sumu vyššiu ako 392 Sk. Z dokladov vyplýva, že dostal sumy do 2 000 Sk. Poukázal tiež na skutočnosť, že odporkyňa mu listom z 19. októbra 2004 oznámila, že od 14. januára 2004 sa náhrada za stratu na zárobku považuje za úrazovú rentu a bude sa vyplácať v takej sume, v akej sa vyplácala do 31. decembra 2003, pričom navrhovateľ tvrdil, že úrazovú rentu v tejto výške nedostával, a proti uvedenému oznámeniu nemohol podať opravný prostriedok. Oznámenie odporkyne z 19. októbra 2004 a ani doklady, ktoré predložil navrhovateľ na súdnom pojednávaní o sume vyplácanej náhrady za mesiace september, október a november 2003, však administratívny spis neobsahuje.

Zo spisu krajského súdu tiež vyplýva, že Okresný súd v Nitre v konaniach sp. zn. 7C/255/2000, sp. zn. 15C/193/2005, sp. zn. 18C/86/07, rozhodoval o výške náhrady za stratu na zárobku po skončení práceneschopnosti, ktorá sa v zmysle § 272 ods. 3 zákona o sociálnom poistení transformovala od 1. januára 2004 na úrazovú rentu.

So skutočnosťou, že je sporná výška náhrady za stratu na zárobku po skončení pracovnej neschopnosti vyplácaná k 31. decembru 2003 sa krajský súd vo svojich rozhodnutiach nevysporiadal a len konštatoval, že predmetom preskúmania nebolo rozhodnutie o priznaní úrazovej renty.

Predmetom preskúmania súdu ani nemôže byť rozhodnutie odporkyne o priznaní transformovanej úrazovej renty, pretože tá sa automaticky zo zákona o sociálnom poistení za úrazovú rentu považuje a odporkyňa ju musí vyplácať od 1. januára 2004 v sume, v akej bola vyplácaná náhrada za stratu na zárobku 31. decembra 2003.

Pri preskúmaní rozhodnutia o valorizácii transformovanej úrazovej renty je preto potrebné pri pochybnostiach o správnosti výšky prevzatej výplaty renty preskúmať aj sumu transformovanej úrazovej renty, ktorá patrí od 1. januára 2004, lebo priamo zákon určuje, že patrí vo výške, ktorá bola vyplácaná 31. decembra 2003. Táto skutočnosť musí byť preukázaná bez akýchkoľvek pochybností.

Z uvedených skutočností vyplýva, že rozhodnutie krajského súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia, ale aj z nedostatočne zisteného skutkového stavu veci.

Odvolací súd preto rozhodnutie súdu prvého stupňa podľa § 221 ods. 1 písm. h) OSP zrušil a vrátil mu vec na nové konanie a rozhodnutie.

V ďalšom konaní krajský súd predovšetkým posúdi skutočnosť, či je vôbec možné, vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, predmetné rozhodnutie o zvýšení úrazovej renty preskúmať na podklade predloženého administratívneho spisu a až potom prípadne opätovne preskúma zákonnosť predmetného rozhodnutia odporkyne o zvýšení transformovanej úrazovej renty. Prihliadne pritom na všetky skutočnosti majúce vplyv na výšku náhrady za stratu na zárobku po skončení pracovnej neschopnosti k 31. decembru 2003 a porovná ju s tou, z ktorej vychádzala a ktorú vypočítala odporkyňa pri valorizovaní úrazovej renty.

Súčasne s rozhodnutím vo veci samej rozhodne súd prvého stupňa aj o trovách celého konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.

V Bratislave 15. decembra 2011

JUDr. Elena Závadská, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Mária Kráľová